

Αγάπη κρυφή και φανερή...

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Όταν αγαπάμε έναν άνθρωπο χωρίς όρια, δύο αντίθετα συναισθήματα μπορεί να μας κατέχουν. Ή να θέλουμε να διακηρύξουμε ως τα πέρατα της οικουμένης την αγάπη μας. Ή να μη θέλουμε να το μάθει κανείς μήπως και χάσει το μεγαλείο της και τη γοητεία της. Μήπως προδοθεί και χαθεί.

Και τα δύο συναισθήματα έχουν το λόγο τους. Το καθένα ταιριάζει στον ιδιαίτερο χαρακτήρα του καθενός και στις ιδιαίτερες περιστάσεις που το προκαλούν.

Βέβαια οι πολύ μεγάλες αγάπες, όπως και οι μεγάλες λύπες, όταν μείνουν μυστικές, κινδυνεύουν να σπάσουν τα σύνορα αυτών που τις κουβαλάνε. Επειδή δεν μπαίνουν σε όρια, είναι εκρηκτικές. Κινδυνεύουν να «σκοτώσουν» και να «σκοτωθούν».

Πάντως η αγάπη έχει το μεγαλείο της. Είτε κρυφή, είτε φανερή είναι. Αρκεί να είναι αληθινή.

Αυτή είναι η αληθινή της πτυχή.

Η αγάπη βέβαια χωρίς όρια, όταν είναι «ερωτική» δεν ξέρεις ποτέ που οδηγεί. Έχει τα δικά της μονοπάτια, που άλλοτε βγάζει στην ευτυχία και άλλοτε στην καταστροφή. Εξαρτάται από το ήθος αυτών που πυρπολούνται από μια τέτοια αγάπη. [\(περισσότερα...\)](#)